

ת"פ 23839/02/18 - מדינת ישראל נגד קיואן אבו נימר

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 23839-02-18 מדינת ישראל נ' אבו נימר (עציר)

לפני כבוד השופט אמיר טובי

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם קיואן אבו נימר (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד הגב' יעל וייסהוף

ב"כ הנאשם: עו"ד ואסים שחאדה ממשרד עו"ד באסל פלאח

הנאשם באמצעות יחידת הליווי

גזר דין

1. בדיון שהתקיים בפניי מוקדם יותר היום, הודיעו באי כוח הצדדים כי הגיעו לידי הסדר טיעון במסגרתו חזר בו הנאשם מכפירתו, כתב האישום תוקן והנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן (להלן: "כתב האישום"). בהמשך, הורשע הנאשם על סמך הודאתו בביצוע עבירה של חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין ושיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין.
2. עוד הוסכם במסגרת הסדר הטיעון לעתור להטלת 24 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם, למעט חמישה חודשי מאסר אותם ריצה במהלך תקופת מעצרו. נאמר כי הטיעון ביחס לשאר הרכיבים יהיה חופשי.

כתב האישום

3. בעובדות כתב האישום נאמר כי ביום 21.1.18 הגיעו שלושה שוטרים, מתוקף תפקידם ובמסגרת פעולותיהם סמוך לכיכר המועצה המקומית בירכא, כשהם נוסעים בטנדר איסוזו משטרה (להלן: "הניידת"), וזאת על מנת לאתר ולעצור את הנאשם שהיה חב מעצר.

באותה העת, חנה רכב מסוג סיטרואן (להלן: "הרכב"), המצוי בבעלות משפחת הנאשם על הכיכר, כשהנאשם יושב במושב הנהג ולידו יושב אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה. עם הגעת הניידת לכיכר, במרחק של מספר מטרים מהרכב, הבחינו שני שוטרים בנאשם. השוטר שנהג בניידת עצר אותה בניצב לרכב על מנת למנוע מהנאשם לנסוע מהמקום. בשלב זה, יצאו שני השוטרים האחרים מהניידת והגיעו בסמוך לרכב, כשאחד מהם צועק לעבר הנאשם "עצור משטרה" וכאשר דלתות הניידת נותרו פתוחות.

משהבחינו הנאשם בשוטרים, הסית את הרכב ופתח בנסיעה לעבר השוטרים בכוונה לפגוע בהם ולהימלט מהמקום. הנאשם פגע באמצעות הרכב באחד השוטרים, שבעקבותיה התגלגל אותו שוטר על מכסה המנוע, שמשות הרכב הקדמית וגג הרכב עד שנפל על הכביש מאחורי הרכב. מיד לאחר מכן פגע הנאשם בשתי דלתות הניידת ובחלקה השמאלי-קדמי. בשלב זה זז השוטר האחר הצידה על מנת להתחמק מפגיעה, ועמד בצמוד לדלת הנהג של הרכב, תפס בידיה הדלת והורה לנאשם לעצור את הרכב. הנאשם בכוונה להפריע לשוטר למלא את תפקידו או להכשילו, ועל מנת להימלט ממעצר, המשיך בנסיעה מהירה ופרועה ונמלט מהמקום. בעקבות כך יצא אחד השוטרים מהניידת וירה מנשקו האישי שני כדורים לעבר הרכב ופגע בו. אולם הנאשם המשיך בנסיעתו הפרועה.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נחבל אחד השוטרים באגן, בגב, בברך ימין ופונה לקבלת טיפול רפואי. בנוסף, נגרם נזק כבד לניידת בסך ₪ 21,334.

בהמשך אותו יום, בסמוך לשעה 18:00 הגיע הנאשם למכולת הנמצאת בסמוך לכיכר ופנה לבעל המכולת ולבנו וביקש לקחת את מכשיר ה-D.V.R של המכולת לפני הגעת המשטרה, וזאת בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין. לאחר שחזר הנאשם מספר פעמים על בקשתו מסר בעל המכולת את המכשיר לידי.

תסקיר שירות המבחן

4. הוצג בפני תסקיר שירות המבחן מיום 1.6.18 אשר ניתן במסגרת ת"פ 18785-01-17 שהתנהל בפני בית משפט השלום בעכו (מע/1), ובו הועלתה בקשה להפקעת צו מבחן. מדובר בתסקיר קצר ותמציתי שבו מובאים עיקרי הטיעונים לבקשה להפקעת צו המבחן, בו היה הנאשם נתון במסגרת התיק הנ"ל.

טיעוני הצדדים לעונש

5. בפתח טיעוני לעונש הציג ב"כ המאשימה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (מע/2) ממנו עולה כי לחובתו שתי הרשעות קודמות - האחת, מבית משפט השלום בטבריה בגין החזקת אגרופן או סכין שלא כדין וכן בגין איומים. והאחרת, מבית משפט השלום בעכו בגין שלל עבירות רכוש שעיקרן פריצה לרכב בכוונה לגנוב (2 עבירות), סיוע לפריצה לרכב (4 עבירות) וניסיון לגניבה מרכב (2 עבירות). נאמר כי הנאשם ריצה בגין העבירות הנ"ל חמישה חודשי מאסר בפועל, במהלך תקופת מעצרו, ועל כן אין לנכות תקופה זו מימי המעצר בחישוב תקופת מאסרו בגין תיק זה.

6. ב"כ המאשימה ביקש לאמץ את ההסדר בציינו כי העונש המוסכם מצוי במסגרת הענישה ההולמת כפי שנקבעה בבתי המשפט השונים. בתוך כך, הפנה ב"כ המאשימה לחומרת המעשים בהם הורשע הנאשם תוך שהפנה לסרטון המתעד את האירוע, אשר במזל הסתיים ללא פגע. צוין כי לצד חומרת האירוע, התחשבה המאשימה בהודאתו של הנאשם וקבלת האחריות מצידו על מעשיו. הודאה זו הובילה לחיסכון בזמן שיפוטי יקר וחסכה את הצורך בהעדתם של עדים רבים שהיה קושי להביאם לבית המשפט.
7. לצד עונש המאסר המוסכם, עתרה המאשימה להשית על הנאשם פסילה מלהוציא או להחזיק רישיון נהיגה ופיצוי בגין הנזק המפורט בסעיף 5 לכתב האישום.
8. הסניגור חזר על נימוקי המאשימה, המצדדים באישור העונש המוסכם, כפי שהוצג במסגרת הסדר הטיעון. לצד זאת ביקש הסניגור להדגיש את גילוי הצעיר של הנאשם ואת העובדה שהוא נמצא במעצר תקופה של כשנה. נאמר כי הנאשם הסגיר עצמו למשטרה בחלוף כמה שעות מהאירוע וכי בסופו של דבר הודאתו חסכה את הצורך בהעדת אזרחים רבים. עוד הוסיף ב"כ הנאשם כי חזקה שהמדינה שקלה את כל השיקולים הנדרשים לצורך הגעה להסדר, ואשר כללו קשיים שהתגלו בתיק.
9. לגבי הפיצוי, ציין הסניגור כי הנזק המצוין בסעיף 5 לכתב האישום הינו הנזק שנאמד על ידי שמאי, אך לא ברור מה בסופו של דבר היה הנזק בו נשאה המדינה. בנסיבות, סבור הסניגור כי ראוי להותיר את ההכרעה בשאלה זו להליך אזרחי, ככל שיינקט.
- לעניין הפסילה, ביקשה ההגנה להסתפק בפסילה מותנית, תוך שצוין כי רישיון הנהיגה נחוץ לנאשם לצורכי עבודתו וכי זה אחד הדברים שיובילו לשיקומו.

דיון והכרעה

10. ההלכה הפסוקה קובעת כי קיומו של הסדר טיעון אינו מבטל את תחולתו של תיקון 113 לחוק העונשין. בית המשפט נדרש לבחון את הסדר הטיעון, על פי אמות המידה המקובלות ועל פי נסיבות המקרה ונסיבותיו האישיות של הנאשם (ע"א 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (4.12.13)).
11. אין צורך להכביר מילים לגבי חומרת המעשים בהם הורשע הנאשם. הלה ניסה להימלט מהשוטרים, בידוע כי מדובר בשוטרים ולא בחל באמצעים לצורך ביצוע זממו, לרבות פגיעה באחד השוטרים ובהמשך פגיעה בניידת ולאחר מכן הימלטות מזירת האירוע. התפרעות שלוחת רסן זו, עלולה הייתה להסתיים בתוצאות קשות בהרבה מכפי שאירע בפועל ורק בדרך נס לא נגרמו פגיעות בנפש. נסיבות המעשה מחייבות תגובה עונשית הולמת.
12. בבואי לבחון את העונש המוסכם העומד על 24 חודשי מאסר, דומה כי מדובר בעונש שאינו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים (ראו למשל: ע"פ 6019/09 קילאני נ' מדינת ישראל).

(18.3.10) שם אישר בית המשפט העליון עונש של 24 חודשי מאסר שנגזרו על הנאשם שם בגין נסיבות דומות לעניינו).

13. לצד חומרת המעשים, ראיתי להביא בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם ואת העובדה כי בחר להודות בעבירות המיוחסות לו ובכך הביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר. בנוסף, מגלמת הודאה זו בחובה, נטילת אחריות מצד הנאשם על מעשיו.

14. זאת ועוד, בשורה ארוכה של פסקי דין חזר בית המשפט פעם אחר פעם על ההלכה ולפיה לא על נקלה ידחה בית המשפט הסדר טיעון המוצג בפניו. בע"פ 2021/17 **מצגר נ' מדינת ישראל** (30.4.17) נקבע כי:

"לא בנקל ידחה בית המשפט הסדר טיעון שמובא לאישורו, וזאת נוכח קיומם של שיקולים כבדי משקל שתומכים בכך, ובראשם החשש שמא יחול כרסום במעמדם של הסדרי טיעון ובוודאות שהם נוסכים בנאשם החותם על ההסדר, וכפועל יוצא - בתכליות הרצויות שהם מגשימים... רבות נכתב על יתרונותיו של הסדר הטיעון ותפקידו הראוי, במקרים המתאימים, במסגרת האכיפה הפלילית".

15. לאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות, את האינטרסים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, את מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים ואת נסיבותיו האישיות, ובשים לב לחשיבות מעמדו של הסדר הטיעון, החלטתי שלא לסטות מההסדר ולאמץ את העונש המוסכם בגדרו.

סוף דבר

16. אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 24 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 22.1.18 ועד היום, לבד מחמישה חודשים אותם ריצה הנאשם במאסר בגין תיק אחר במהלך תקופה זו.

ב. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע ויורשע בגינה.

ג. פיצוי בגין הנזק שנגרם לניידת בסך 5,000 ₪. סכום זה ישולם בתשלומים חודשיים שווים ורצופים בסך 1,000 ₪ כל אחד החל מיום 10.2.19 וב-10 לכל חודש עוקב. לא שולם אחד התשלומים במלואו או במועדו, יעמוד כל סכום הפיצוי לפירעון מיידי בתוספת ריבית פיגורים על פי חוק. למען הסר ספק, מובהר בזאת כי אין בפסיקת הפיצוי דלעיל כדי לחסום הליך אזרחי בגין הנזק המלא שנגרם לניידת.

ד. 12 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים שמניינם יחל ממועד שחרורו של הנאשם ממאסרו בגין תיק זה, לבל יעבור הנאשם כל עבירה מסוג פשע תוך שימוש ברכב.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, י' שבט תשע"ט, 16 ינואר 2019, במעמד הצדדים.